

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้น เรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

The Construction of a Self-study Package about Classroom Action Research for Bachelor's Degree Teacher Students

พิมล วิเศษสังข์

Pimon Wisedsang

อาจารย์ประจำสาขาภาษาอังกฤษและสาขาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

A lecturer in English and in Educational Administration, Faculty of
Education, Faculty of Education, Sisaket Rajabhat University

Corresponding author e-mail :pimonw@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้น และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้น จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ย แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลองที่มีกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 77 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี จำนวน 16 เล่ม และแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .70 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการจำแนกแยกแยะโครงสร้างและสรุปองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้ การคำนวณค่าร้อยละประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ การคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบที่มีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มและเกี่ยวข้องกัน (Two dependent samples test) และวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลการสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ได้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 1 ชุด รวม 16 เล่ม และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($E1/E2 = 75/75$) 2) ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีแนวโน้มสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลางแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงและกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีแนวโน้มว่าจะมีผลสัมฤทธิ์สูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ตามลำดับ

คำสำคัญ: วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน, วิจัยในชั้นเรียน, ชุดการเรียนรู้, ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to construct and investigate the efficiency of a self-study package about classroom action research for bachelor's degree teacher students; 2) to compare the students' achievement about classroom action research before and after using the self-study package; and 3) to make a comparison of the students' achievement about classroom action research after using the self-study package, as classified by students' grade point averages. This study was a quasi-experimental research. The sample was 77 fourth year English major students of educational faculty, SisaketRajabhat University selected by using purposive sampling technique. The instruments used were a self-study package about classroom action research and a 45 item objective test with difficulty level of .20 and higher, the discrimination level of .20 and higher and the reliability at .70. Data were analyzed by using descriptive statistics of arithmetic mean and standard deviation, two dependent samples t-test and one-way analysis of variance.

The results of the research were as follows: 1) the efficiency of a self-study package was higher than the set criteria of 75/75; 2) the students' achievement about classroom action research before and after using the self-study package were statistically significant different at the level of .05 and the students' posttest achievement was likely higher; and 3) the posttest achievement of the students with different grade point averages were statistically significant different at the level of .05 and the posttest achievement of the students with high level grade point average was likely the highest, following by the achievement of the students with middle level grade point average and the achievement of the students with low level grade point average respectively.

Keywords: classroom action research, classroom research, self-study package, study Package, self-learning package

บทนำ

การวิจัยมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเพราะการวิจัยเป็นบทบาทเสริมของครูในฐานะนักวิจัย ปฏิบัติการในระดับชั้นเรียน ผลการวิจัยเป็นคำตอบหรือแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงการเรียนการสอนได้ การวิจัยช่วยให้สร้างทฤษฎีและพิสูจน์ทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ และผลการวิจัยสามารถนำไปเป็นส่วนหนึ่งในการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการได้ ดังคำกล่าวของการศึกษาที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยที่มีต่อการเรียนการสอนหลายท่าน ยกตัวอย่าง เช่น รวีวรรณ ชินะตระกูล (2542 : 15) ได้กล่าวว่ามีความจำเป็นต้องทำการวิจัย เพราะการวิจัยสามารถช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาได้ การวิจัยสามารถสร้างทฤษฎีได้และการทำวิจัยสามารถพิสูจน์ทฤษฎีที่สร้างขึ้นได้ สอดคล้องกับแนวคิดของบุญเรียง ขจรศิลป์

(2543 : 7) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยว่า ผลที่ได้รับจากการวิจัยทางการศึกษานั้น สามารถนำมาปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งที่ได้ศึกษาค้นพบใหม่ ๆ เป็นความตื่นตัวและมีความสุขอย่างหนึ่งของนักวิจัย เทคนิควิธีสอนแปลกๆ ใหม่ ๆ หรือการพัฒนาหลักสูตรสามารถนำมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และผลการวิจัยเป็นสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ผ่องพรรณ ทรัพย์มงคล (2544 : 2) ที่กล่าวว่า การวิจัยเป็นบทบาทเสริมของครูในฐานะเป็นนักวิจัยปฏิบัติการ ดังนั้น ครูหรือผู้ที่จะเป็นครูในอนาคตจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน

สำหรับคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของวิชาเกี่ยวกับการวิจัย จึงได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับการวิจัยอยู่ 2 รายวิชาคือ รายวิชาการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งเป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาชีพครูบังคับ (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 2557: 15) และรายวิชาการศึกษาอิสระ ซึ่งเป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาเอก (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ 2557: 20) ซึ่งเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนจะเป็นเนื้อหาของรายวิชาดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายวิชาการศึกษาอิสระ คณะครุศาสตร์ได้กำหนดให้นักศึกษาได้การวิจัยหรือการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อจะได้นำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพครูของตนเองต่อไป

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการศึกษาอิสระซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาเท่ากับร้อยละ 62.77 ของคะแนนเต็ม (พิมล วิเศษสังข์ 2560) ซึ่งอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ ดังนั้นวิธีการจัดการเรียนการสอนรายวิชานี้จึงสมควรได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น จากการสังเกตการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการศึกษาอิสระเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนี้พบว่า สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับต่ำน่าจะเนื่องมาจากวิธีการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ยังไม่มีประสิทธิภาพ เพราะใช้การบรรยายเป็นหลัก และการฝึกปฏิบัติยังมีน้อย

สำหรับแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์อาจจะมีหลายแนวทาง เช่น การสอนโดยใช้สื่อประสม (Multi-media) การสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป (Programmed Instruction) การสอนโดยใช้การสาธิต (Demonstration) การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-study package) เป็นต้น แต่การสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองน่าจะมีประสิทธิภาพมากกว่า เพราะการสอนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีจุดเด่นที่เป็นการเรียนการสอนที่เน้นเรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เข้าเรียนเป็นผู้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยการลงมือปฏิบัติจริง นักศึกษาไม่จำเป็นต้องอยู่รวมกันเป็นระยะเวลานานๆ แต่จะไปศึกษาด้วยตนเองที่บ้านหรือที่มหาวิทยาลัย โดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเอง ดังนั้นจึงสมควรทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับ

นักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ย

วิธีการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่ใช้แบบแผนการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research)

1. ประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 87 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 77 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) และเป็นนักศึกษาที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอน เพราะไม่สามารถเลือกตัวอย่างโดยการสุ่มได้กลุ่มตัวอย่าง ได้จำแนกเป็น 3 กลุ่มตามระดับผลการเรียนเฉลี่ย ดังนี้

- กลุ่มระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูง จำนวน 16 คน
- กลุ่มระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง จำนวน 40 คน
- กลุ่มระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ จำนวน 21 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

3.2 ตัวแปรต้น

1) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีที่ใช้ทฤษฎีการสอนความคิดรวบยอดของโกวิท ประวาลพุกษ์ กมล ภูประเสริฐ และสงบลักษณะ 2531:107) ผสมผสานกันทฤษฎีการฝึกทักษะ (Tyler 1949) และแนวคิดในการสร้างชุดการสอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545: 495) ผสมผสานกับแนวคิดของคณะกรรมการสหวิทยาลัยล้านนา (2535)

2) ระดับผลการเรียนเฉลี่ยของนักศึกษาจำแนกเป็น 3 กลุ่ม

4. เครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรในการวิจัย

4.1 สื่อในการดำเนินการวิจัยได้แก่ ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

4.2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนจำนวน 1 ฉบับ ซึ่งมีค่าความยากรายข้อตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .70

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการดำเนินการทดสอบนักศึกษาตามระบบการ

วัดผลปลายภาคของมหาวิทยาลัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ผลสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ใช้วิธีการจำแนกแยกแยะโครงสร้างและสรุปองค์ประกอบของชุดการเรียนรู้

6.2 การวิเคราะห์ผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ใช้วิธีการคำนวณหาค่าร้อยละประสิทธิภาพซึ่งตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ / ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ($E1 / E2$) = $75 / 75$

6.3 ใช้วิธีการคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบที่มีกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มและเกี่ยวข้องกัน (Two dependent samples test)

6.4 ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One way analysis of variance)

ผลการวิจัย

1. ผลสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ซึ่งสังเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาต่าง ๆ ได้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง 1 ชุด ซึ่งประกอบด้วยเอกสารต่างๆ รวม 17 เล่ม ได้แก่ 1) คู่มือการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีจำนวน 1 เล่ม 2) ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีจำนวน 16 เล่ม ดังนี้ เล่มที่ 1 แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เล่มที่ 2 การกำหนดปัญหา เล่มที่ 3 การแสวงหานวัตกรรม เล่มที่ 4 การตั้งชื่อเรื่อง เล่มที่ 5 การกำหนดวัตถุประสงค์ เล่มที่ 6 การกำหนดตัวแปร เล่มที่ 7 การกำหนดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เล่มที่ 8 การกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย เล่มที่ 9 การตั้งสมมติฐาน เล่มที่ 10 การเลือกแบบแผนการวิจัย เล่มที่ 11 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เล่มที่ 12 การเลือกและการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล เล่มที่ 13 การสร้างนวัตกรรม เล่มที่ 14 การวิเคราะห์ข้อมูล เล่มที่ 15 การเขียนโครงการวิจัย และเล่มที่ 16 การเขียนรายงานการวิจัย ส่วนประกอบของชุดฝึกการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีดังนี้

1) แผนการเรียนรู้ มีส่วนประกอบย่อยๆ ดังนี้ (1) แผนการสอน (2) กิจกรรมการเรียนการสอน (3) แนวคำตอบ (4) เกณฑ์การให้คะแนน (5) เอกสารความรู้ และ (6) เอกสารอ้างอิง

2) กิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ๆ ซึ่งเป็นขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหาสาระของชุดการเรียนรู้แต่ละเล่ม โดยให้นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมดังนี้ กิจกรรมที่ 1 ศึกษาและสังเกตกรณีตัวอย่าง กิจกรรมที่ 2 จำแนกแยกแยะประเด็นที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของความคิดหลักของกรณีตัวอย่าง กิจกรรมที่ 3 หารักรษณะร่วมโดยการจัดหมวดหมู่ประเด็นที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของความคิดหลักของกรณีตัวอย่าง กิจกรรมที่ 4 สรุปความคิดรวบยอด และกิจกรรมที่ 5 ทำแบบฝึกปฏิบัติ และตรวจคำตอบ

2. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ซึ่งประกอบด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองจำนวน 16 เล่ม มีประสิทธิภาพของกระบวนการร้อยละ 92.29 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ร้อยละ 75.88 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($E1/E2 = 75/75$)

3. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการ

วิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีแนวโน้มสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลางแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีแนวโน้มว่าจะมีผลสัมฤทธิ์สูงสุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ตามลำดับ

รายละเอียดผลการทดสอบสมมติฐานมีดังต่อไปนี้

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 1 : แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี

การทดสอบ	จำนวน นักศึกษา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D)	t	Sig.
ก่อนการเรียน	58	28.67	4.64	9.30*	.00
หลังการเรียน	58	34.57	6.02		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ก่อนการเรียนนักศึกษามีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 28.67 ส่วนหลังการเรียนนักศึกษามีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 34.57 ซึ่งค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนและค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=9.30$)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ย

ตารางที่ 2 : แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีหลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียน โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษานั้น อย่างน้อยที่สุด 1 กลุ่มจะมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงมีการเปรียบเทียบภายหลังโดยใช้ วิธีการของ Scheffe ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : แสดงผลการเปรียบเทียบภายหลังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี หลังการเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ย

Sources of Variance	Sum of Squares	df	Mean Squares	F	Sig.
Between Groups	718.08	2	359.04	13.49*	.00
Within Groups	1969.01	74	26.60		
Total	2687.09	76			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละกลุ่ม ซึ่งจากการเปรียบเทียบภายหลังโดยวิธีการของ Scheffe ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลางแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีแนวโน้มว่าจะมีผลสัมฤทธิ์สูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ตามลำดับ

ระดับผลการเรียนเฉลี่ย	จำนวนนักศึกษา (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	กลุ่มสูง	กลุ่มปานกลาง	กลุ่มต่ำ
กลุ่มสูง	16	34.12	4.61		*	*
กลุ่มปานกลาง	40	29.78	5.62	*		*
กลุ่มต่ำ	21	25.29	4.56	*	*	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิจารณ์และสรุปผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี ซึ่งสังเคราะห์จากแนวคิดของนักการศึกษาต่าง ๆ ได้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 1 ชุด ซึ่งประกอบชุดการเรียนรู้ รวม 16 เล่ม ที่พบว่า ชุดการเรียนรู้ดังกล่าว มีประสิทธิภาพ

ของกระบวนการ ร้อยละ 92.29 และมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ร้อยละ 75.88 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($E1/E2 = 75/75$) นั้น น่าจะเนื่องมาจากชุดการเรียนรู้ได้รับการสร้างโดยอาศัยหลักการที่ดีตามแนวคิดของ โกวทิ ประมวลพฤกษ์ กมล ภูประเสริฐ และสงบ ลักษณะ (2531:107) แนวคิดของ Tyler (1949) แนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์, (2545: 495) และแนวคิดคณะกรรมการสภวิทยาลัยล้านนา (2535) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมใจ กงเดิม (2551: ข) ผลการวิจัยของสุเมธ ปานะถึก (2551: ก-ข) ผลการวิจัยของภาคม บำรุงสุข (2552: ง) ผลการวิจัยของจำลัก ลัมภเวช (2552: ง) ผลการวิจัยของเฉลิมสิน สิงห์สนอง (2553: ก) ผลการวิจัยของจินดา ลาโพธิ์ (2553: ก-ข) ผลการวิจัยของศิริกานดา แหยมคง (2553: ก-ข) และผลการวิจัยของพิชิต เพ็งสุวรรณ สุจริต สิงห์พันธุ์ และสุรพล สุภารัตน์ (2555: ค)

อย่างไรก็ตาม มีข้อสังเกตว่า ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนี้อยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก ($E2 = 75.88$) ในขณะที่ประสิทธิภาพของกระบวนการของชุดการเรียนรู้นี้อยู่ในระดับสูง ($E2 = 92.29$) ทั้งนี้่าจะเนื่องมาจากข้อสอบของแบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยากก็อาจเป็นไปได้

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีแนวโน้มสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนนั้น แสดงว่า ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมใจ กงเดิม (2551: ข) ผลการวิจัยของภาคม บำรุงสุข (2552: ง) ผลการวิจัยของจำลัก ลัมภเวช (2552: ง) ผลการวิจัยของจินดา ลาโพธิ์ (2553: ก-ข) และผลการวิจัยของศิริกานดา แหยมคง (2553: ก-ข) จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองนี้สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาได้

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่อง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลางและกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลางแตกต่างจากกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูง และกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำ โดยกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสูงมีแนวโน้มว่าจะมีผลสัมฤทธิ์สูงที่สุด รองลงมาคือกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยปานกลางและกลุ่มที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยต่ำตามลำดับนั้น แสดงว่า ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ สาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยปรากฏผลดังกล่าวน่าจะมาจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนนี้อาจจะยากหรือง่ายแตกต่างกันสำหรับนักศึกษาแต่ละกลุ่ม

จุดอ่อนของการวิจัยนี้คือ การเลือกกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยไม่ได้ใช้การสุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้เนื่องมาจากมีข้อจำกัดในด้านจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรของการวิจัยมีจำนวนน้อย และผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักศึกษาเพียงสาขาเดียวเท่านั้น นอกจากนี้แบบทดสอบวัดความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีจำนวนข้อสอบที่ผ่านการทดลองว่ามีคุณภาพใช้ได้เพียง 45

ข้อซึ่งอาจจะเป็นจำนวนข้อสอบที่น้อยเกินไป และอาจทำให้ข้อสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีข้อเสนอแนะว่า 1) การนำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไปใช้ในสถานการณ์อื่น ผู้นำไปใช้ควรปรับปรุงชุดการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม เช่น การนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติการวิจัยในขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยให้มากขึ้นกว่าที่มีอยู่ในชุดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและสามารถปฏิบัติได้รวดเร็วขึ้นหรือง่ายขึ้น เป็นต้น 2) การนำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนไปใช้ในสถานการณ์อื่น ควรจัดให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติมากขึ้น และมีการตรวจแก้ไขผลงานของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครูระดับปริญญาตรี สำเร็จลงได้ด้วยความสำเร็จจากคณบดีคณะครุศาสตร์ และคณะทำงานฝ่ายวิจัยและพัฒนาผลงานทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ได้สนับสนุนทุนในการวิจัยครั้งนี้ จึงขอขอบคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณคณาจารย์สาขาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ทุกท่านที่ให้โอกาสผู้วิจัยได้ทำวิจัยเรื่องนี้ ขอขอบคุณหัวหน้าสำนักงานและคณะเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะครุศาสตร์ทุกท่านที่ให้การสนับสนุน บริการ และอำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ขอขอบคุณนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2562 ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองดังกล่าวจนงานวิจัยสำเร็จลงได้ด้วยความสำเร็จ

เอกสารอ้างอิง

โกวิท ประวาลพุกษ์ กมล ภูประเสริฐ และสงบ ลักษณะ. (2531). การพัฒนาผลงานทางวิชาการ.

กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

คณะกรรมการวิจัย สหวิทยาลัยอานนา. (2535). รายงานการวิจัยเรื่อง ชุดฝึกอบรมเรื่องพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมครู ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 ในการใช้หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ .(2557). หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ (5 ปี) ระดับปริญญาตรี (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2557). ศรีสะเกษ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

จินดา ลาโพธิ์. (2553). การพัฒนาชุดการเรียนรู้การสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิกเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยสำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

จำลัก ลัมภเวช. (2552). ประสิทธิภาพการใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้ปฏิบัติงานวิชาการ (ผู้ช่วยพยาบาล) โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เรื่องการดูแลผู้ป่วยโรคเมะเร็งที่ได้รับการรักษาด้วยรังสีรักษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

- เฉลิมสิน สิงห์สนอง. (2553). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ในรายวิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา” เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอน ระดับประถมศึกษาหน่วยที่ 8 - 15. พิมพ์ครั้งที่ 20. นนทบุรี: สำนักพิมพ์แห่งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). วิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี. เอ็น. การพิมพ์.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน CLASSROOM RESEARCH. พิมพ์ครั้งที่ 2.
- ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. (2544). การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิชิต เพ็งสุวรรณ สุจิตต์ สิงห์พันธุ์ และสุพล สุภารัตน์. (2555). การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของ ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาวิจัยทางการศึกษา เรื่อง ทฤษฎีการวิจัย. สงขลา: คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย.
- พิมล วิเศษสังข์. (2560). สมุดบันทึกผลการทดสอบของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ศรีสะเกษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ: คณะครุศาสตร์.
- ภาคม บำรุงสุข. (2552). รายงานการวิจัยเรื่อง ชุดการเรียนรู้ด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย วิชา ประวัติดนตรีไทย เรื่องประวัติเครื่องดนตรีไทย สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี ภาควิชา ศิลปะนิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศิลปะ นิเทศ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ระวีวรรณ ชินะตระกูล. (2542). วิธีวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: หจก. ภาพพิมพ์.
- ศิริกานดา แหยมคง. (2553). รายงานการวิจัยเรื่อง การสร้างและพัฒนาชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง สถิติสำหรับการวิจัยเบื้องต้นของผู้เรียนรายวิชาการวิจัยทางธุรกิจ โปรแกรม วิชาบริหารธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สมใจ กงเต็ม. (2551). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเสริมสร้าง คุณธรรม 8 ประการ สำหรับนักศึกษาครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์ : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- Tyler, Ralph W. (1949). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago.